

Hon började tävla när andra världskriget bröt ut

Två gånger i veckan försöker Kerstin Gjores komma till simhallen i Bro för att träna. På Masters-VM ställer hon upp på 50, 100 och 200 meter ryggswim samt 50 meter fritt.

FOTO: ISABEL SVENSSON

Kerstin, 85, laddar inför masters-VM

”Järnladyn” slår simningsrekord på löpande band.

Hon simmade sin första tävling samma år som andra världskriget bröt ut. Nu förbereder sig Kerstin Gjores för Masters-VM i Italien.

– Jag har simningen att tacka för allt, säger 85-åringen.

Kerstin Gjores har just fått klartecken till att börja simma igen. Ett litet sår på vänster arm har hållit henne borta från bassängen i ett par veckor. Den blodförtunnande medicinen hon tar har gjort att läkningen tagit extra lång tid.

– Jag får abstinens när jag inte simmar. Jag har verkligen längtat. Hon pekar på en röd lina som ligger längs bassängkanten. – Det var på en sådan här jag rev mig, säger hon.

Skadan uppkom i samband med Masters-SM i Kristianstad i slutet av mars. Där slog Kerstin Gjores nytt världsrekord på 50 meter rygg i åldersklassen 85–89. Utöver det blev det ett svenskt rekord och tre europare-

kord. Men rekorden i sig är inget som driver henne.

– Äsch, det är inte så många andra i min åldersklass. Då och då hör man om någon som har gått bort eller som har brutit lårbenshalsen.

I stället framhåller hon den sociala gemenskapen som simningen ger och inte minst de fysiska fördelarna som kommer med att röra sig i vatten.

– Det är så mjukt att simma, ingen belastning. Det är inte alls som att springa. Och i dag är det så varmt och skönt i vattnet. När jag var liten simmade vi i iskalla sjöar.

Kerstin Gjores var 12 år när hon simmade sin första tävling. Det var samma år som andra världskriget bröt ut, 1939.

– Jag minns att de ställde in invigningen av Forsgränka badet vid Medborgarplatsen på grund av krigsutbrottet.

Hon fortsatte att tävla och tog flera SM-medaljer. Då som nu var ryggswim hennes starkaste gren.

När Kerstin Gjores sedan gifte sig och fick barn slutade hon med simningen.

– Jag jobbade som gymnastiklärare och det hände att man fick

Spelar bridge

- **Namn:** Kerstin Gjores.
- **Bor:** Kungsängen.
- **Född:** 12 mars 1927.
- **Familj:** Fyra barn, nio barnbarn, sju barnbarnsbarn.
- **Intresse utöver simningen:** Spelar bridge.
- **Klubb:** SK Nautilus.
- **Om att ha råd att tävla utomlands:** ”Jag har sålt av en del möbler och tavlor. Resor och uppehälle kostar en hel del, och man betalar också för varje start.”
- **Aktuell:** Simmar Masters-VM i Riccione, Italien, den 10–17 juni.

tillfälle att simma några längder. Det var alltid kul, men mer än så blev det inte.

Det skulle dröja tills hon var närmare 60 innan hon ställde sig på en startpall igen. Då hörde en gammal vän från simtiden av sig och tyckte att hon skulle börja. Kerstin, som nyligen hade skilt sig och flyttat till Kungsängen, var svårövertalad.

– Jag sa ”aldrig i livet”. Sedan

ringde han nästa år och frågade igen och jag sa samma sak. När han ringde en tredje gång så sa jag ”kanske”. Och när jag väl började vann jag ganska mycket.

Sedan dess har simningen tagit henne runt hela jorden. Kerstin Gjores tar upp en liten fickalmanacka och bläddrar fram till ett uppslag där varje SM, EM och VM prydligt står nedskrivet. Brisbane '88, Rio de Janeiro '90, Indianapolis '92, Montreal '94... I sommar väntar det 14:e världsmästerskapet i ordningen som går i Italien.

– Jag har simningen att tacka för allt, utan den hade det varit dödstråkigt. Jag har många vänner inom simningen och vi följs åt. Jag tycker fortfarande det är så otroligt roligt, säger hon innan hon försvinner in i omklädningsrummet.

En kvinna som jobbar i simhallens reception nickar i riktning mot Kerstin Gjores:

– Järnladyn. Hon är min förebild.

• **Janna Roosch**
janna.roosch@mitti.se
tel 550 551 17